

DIREKTĪVAS

PADOMES DIREKTĪVA 2008/120/EK

(2008. gada 18. decembris),

ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai

(Kodificēta versija)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas iesniegto priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva 91/630/EEK (1991. gada 19. novembris), ar kuru nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai ⁽²⁾, ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽³⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva ir jākodificē.
- (2) Lielākā daļa dalībvalstu ir ratificējušas Eiropas Konvenciju par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību. Arī Kopiena ir šo konvenciju apstiprinājusi ar Padomes Lēmumu 78/923/EEK ⁽⁴⁾.
- (3) Ar Padomes Direktīvu 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽⁵⁾ paredzēti Kopienas noteikumi, kas piemērojami visiem lauksaimniecības dzīvniekiem attiecībā uz dzīvnieku novietnes celtniecības prasībām, siltumizolācijas, apkures un ventilācijas nosacījumiem, iekārtu un mājlopu pārbaudi. Tāpēc šie jautājumi jāiekļauj šajā direktīvā, jo jāparedz sīkāk izstrādātas prasības.
- (4) Cūkas kā dzīvi dzīvnieki ir ietvertas Līguma I pielikuma produktu sarakstā.
- (5) Cūkkopība ir lauksaimniecības neatņemama sastāvdaļa. Cūkkopība ir ienākumu avots daļai iedzīvotāju, kas nodarbojas ar lauksaimniecību.
- (6) Atšķirības, kas var traucēt konkurences nosacījumiem, aprūtinā cūku un to produktu kopējā tirgus vienmērīgu darbību.
- (7) Tādēļ cūku audzēšanā un nobarošanā ir jāievieš kopīgi minimālie šo dzīvnieku aizsardzības standarti, lai nodrošinātu racionālu ražošanas attīstību.
- (8) Cūkām būtu jādzīvo vidē, kas atbilst to nepieciešamībai pēc kustībām un rosīgajai dabai. Cūku labturību negatīvi ietekmē stingri telpas ierobežojumi.
- (9) Ja cūkas tiek turētas grupās, būtu jāveic pienācīgi saimniekošanas pasākumi to aizsardzībai.
- (10) Sivēnmātes sociāli kontaktējas ar citām cūkām, ja tām dota iespēja brīvi kustēties un tās atrodas rosinošā vidē. Tādēļ būtu jāaizliedz sivēnmāšu ilgstoša turēšana slēgtos aizgaldos.
- (11) Astes amputēšana, zobu izkniebšana un slīpēšana var radīt cūkām akūtas sāpes un ilgstošas sāpes. Kastrācija var nodarīt ilgstošas sāpes, ko var pastiprināt ausu plīsumi. Tāpēc šādas darbības kaitē cūku labturībai, jo īpaši – ja tās veic nekompetentas un nepieredzējušas personas. Tāpēc būtu jāizstrādā noteikumi, lai nodrošinātu labāku praksi.
- (12) Jāuztur līdzsvars starp dažādajiem aspektiem, kas jāievēro attiecībā uz labturību, tajā skaitā veselības, ekonomiskie un sociālie apsvērumi, kā arī ietekme uz vidi.
- (13) Valsts dienestiem, ražotājiem, patērētājiem un citiem jābūt pastāvīgi informētiem par notikumu attīstību šajā jomā. Tādēļ Komisijai vajadzētu, pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu, veikt aktīvu zinātniskas izpētes darbu par labāko cūku audzēšanas praksi no cūku labturības viedokļa. Attiecīgi būtu jāparedz pārejas periods, lai Komisija varētu sekmīgi veikt šo uzdevumu.

⁽¹⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 78. lpp.⁽²⁾ OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.⁽³⁾ Sk. II pielikuma A daļu.⁽⁴⁾ OV L 323, 17.11.1978., 12. lpp.⁽⁵⁾ OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.

- (14) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (15) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai nacionālajās tiesībās, kā izklāstīts II pielikuma B daļā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šī direktīva nosaka minimālos standartus to cūku aizsardzībā, kas paredzētas audzēšanai un nobarošanai.

2. pants

Šajā direktīvā lieto šādas definīcijas:

- 1) "cūka" ir kādai no cūku dzimtas sugām piederošs jebkura vecuma dzīvnieks, ko tur audzēšanai vai nobarošanai;
- 2) "kuilis" ir dzimumgatavību sasniedzis cūku tēviņš, ko tur audzēšanai;
- 3) "jauncūka" ir cūku mātīte pēc dzimumgatavības sasniegšanas un pirms pirmās atnešanās;
- 4) "sivēnmāte" ir cūku mātīte pēc pirmās atnešanās;
- 5) "atnesusies sivēnmāte" ir cūku mātīte laikā starp atnešanos un sivēnu zīdīšanas pārtraukšanu;
- 6) "sivēnmāte starp grūsnībām" ir sivēnmāte laikā starp sivēnu zīdīšanas pārtraukšanu un nākamo grūsnību;
- 7) "piena sivēns" ir cūka no dzimšanas līdz zīdīšanas pārtraukšanai;
- 8) "sivēns" ir cūka laikā starp zīdīšanas pārtraukšanu un desmit nedēļu vecumu;
- 9) "audzējama cūka" ir cūka no desmit nedēļu vecuma līdz kaušanai vai vaislas sākšanai;
- 10) "kompetentā iestāde" ir kompetenta iestāde Padomes Direktīvas 90/425/EEK (1990. gada 26. jūnijs) par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ⁽²⁾, 2. panta 6. punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.

3. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka visas saimniecības atbilst šādām prasībām:

- a) brīvajam grīdas laukumam, kas ir paredzēts vienam grupā audzētam atšķirtam sivēnam vai audzējamai cūkai, izņemot jauncūkas pēc apsēklošanas un sivēnmātes, jābūt vismaz šādam:

Dzīvsvars (kg)	m ²
Ne vairāk par 10	0,15
Vairāk par 10, bet ne vairāk par 20	0,20
Vairāk par 20, bet ne vairāk par 30	0,30
Vairāk par 30, bet ne vairāk par 50	0,40
Vairāk par 50, bet ne vairāk par 85	0,55
Vairāk par 85, bet ne vairāk par 110	0,65
Vairāk par 110	1,00

- b) kopējam brīvajam grīdas laukumam, kas paredzēts katrai jauncūkai pēc apsēklošanas un katrai sivēnmātei, ja jauncūkas un/vai sivēnmātes tur grupās, jābūt attiecīgi vismaz 1,64 m² un 2,25 m²; ja šos dzīvniekus tur grupās, kurās ir mazāk nekā seši dzīvnieki, brīvais grīdas laukums jāpaliekina par 10 %; ja dzīvniekus tur grupās, kurās ir 40 vai vairāk dzīvnieku, brīvo grīdas laukumu var samazināt par 10 %.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka grīdas segums atbilst šādām prasībām:

- a) jauncūkām pēc apsēklošanas un grūsnām sivēnmātēm: tās platības, kas noteikta 1. punkta b) apakšpunktā, daļai, kas ir vismaz 0,95 m² attiecībā uz vienu jauncūku pēc apsēklošanas un vismaz 1,3 m² attiecībā uz sivēnmāti, jābūt no vienlaidu cieta grīdas seguma, kurā ne vairāk kā 15 % ir atvēlēti notekas atverēm;

b) ja, turot cūkas grupās, izmanto betona elementu grīdas:

- i) maksimālais pieļaujamais šķirbu platums nedrīkst būt lielāks kā:

— 11 mm – piena sivēniem,

— 14 mm – sivēniem,

— 18 mm – audzējamām cūkām,

— 20 mm – jauncūkām pēc apsēklošanas un sivēnmātēm;

ii) minimālais pieļaujamais elementa platums nedrīkst būt mazāks kā:

— 50 mm – piena sivēniem un sivēniem, un

— 80 mm – audzējamām cūkām, jauncūkām pēc apsēklošanas un sivēnmātēm.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka aizliegts būvēt vai pārbūvējot izgatavot tādas konstrukcijas, kur sivēnmātes un jauncūkas tur piesietas; no 2006. gada 1. janvāra aizliegts sivēnmātes un jauncūkas pēc apsēklošanas turēt piesietas.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka sivēnmātes un jauncūkas tur grupās laikposmā, sākot no četrām nedēļām pēc apsēklošanas līdz vienai nedēļai pirms plānotās atnešanās; aizgaldam, kurā tur grupu, jābūt ar malām, kas garākas par 2,8 m; ja grupā tur mazāk par sešiem dzīvniekiem, aizgalda malām jābūt garākām par 2,4 m.

Atkāpjoties no pirmās daļas noteikumiem, sivēnmātes un jauncūkas, ko audzē tādās saimniecībās, kurās ir mazāk par desmit sivēnmātēm, var turēt individuāli šajā daļā minētajā laikposmā ar noteikumu, ka tās var brīvi apgriezties savos aizgaldos.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot I pielikumā izklāstītās prasības, sivēnmātēm un jauncūkām pastāvīgi ir pieejami pakaiši, kas atbilst vismaz attiecīgajām pielikumā paredzētajām prasībām.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka grupās turētas sivēnmātes un jauncūkas baro, izmantojot sistēmu, kas nodrošina, lai katrs dzīvnieks varētu iegūt pietiekami daudz barības arī tad, ja pastāv konkurence attiecībā uz barību.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka visām grūsnām nezīdošām sivēnmātēm un jauncūkām, lai tās varētu apmierināt izsalkumu un tieksmi košļāt, dod pietiekamā daudzumā barību gabalos vai barību ar augstu šķiedras saturu, kā arī barību ar augstu enerģētisko vērtību.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka tādas grupās turamas cūkas, kas ir īpaši agresīvas, kurām ir uzbrukušas citas cūkas vai kas ir slimas vai ievainotas, var uz laiku turēt atsevišķos aizgaldos; šādā gadījumā izmantojamais aizgalds ļauj dzīvniekam brīvi tajā apgriezties, ja tas nav pretrunā īpašam veterināra ieteikumam.

9. Noteikumi, kas izklāstīti 1. punkta b) apakšpunktā, 2., 4. un 5. punktā un 8. punkta pēdējā teikumā, attiecas uz visām jaunuzceltām novietnēm un novietnēm, kas ir pārbūvētas vai pirmoreiz uzsākušas darbību pēc 2003. gada 1. janvāra. No

2013. gada 1. janvāra šie noteikumi attiecas uz visām novietnēm.

Noteikumi, kas izklāstīti 4. punkta pirmajā daļā, neattiecas uz novietnēm, kurās ir mazāk par desmit sivēnmātēm.

4. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka cūku audzēšanas nosacījumi atbilst vispārīgajiem noteikumiem, kas izklāstīti I pielikumā.

5. pants

I pielikuma noteikumus var grozīt saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto kārtību, lai ņemtu vērā zinātnes sasniegumus.

6. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) jebkura persona, kas nodarbina vai piesaista personas cūku kopšanai, nodrošina, lai dzīvnieku kopējs būtu saņēmis instrukcijas un norādījumus par attiecīgajiem 3. panta noteikumiem un I pielikumu;

b) ir pieejami attiecīgi mācību kursi; šādos mācībuursos jo īpaši jāpievērš uzmanība labturības aspektiem.

7. pants

1. Komisija, vēlams, līdz 2005. gada 1. janvārim un jebkurā gadījumā līdz 2005. gada 1. jūlijam iesniedz Padomei ziņojumu, kas sastādīts, pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu. Ziņojumu sastāda, ņemot vērā sociālekonomiskās sekas, sanitārās sekas, ekoloģisko ietekmi un klimatisko apstākļu atšķirības. Tajā ņem vērā arī tādu cūkkopības un gaļas pārstrādes metožu un sistēmu attīstīšanu, kas varētu mazināt vajadzību pēc ķirurģiskas kastrācijas. Vajadzības gadījumā šim ziņojumam var pievienot attiecīgus juridiskus priekšlikumus attiecībā uz dažādu atvēlēto platību un grīdas segumu veidu ietekmi uz sivēnu un audzējamo cūku labturību.

2. Komisija vēlākais līdz 2008. gada 1. janvārim iesniedz Padomei ziņojumu, kas sastādīts, pamatojoties uz Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu.

Ziņojums jo īpaši attiecas uz:

a) ganāmpulka blīvuma, ieskaitot grupas lielumu un dzīvnieku grupēšanas principus, tajā skaitā veselību, ietekmi uz cūku labturību dažādās lauksaimniecības sistēmās;

b) aizgalda konstrukcijas un atšķirīgu grīdas segumu veidu ietekmi uz cūku labturību, tajā skaitā veselību, ņemot vērā klimatisko apstākļu atšķirības;

- c) ar astes nokošanu saistītiem riska faktoriem un ieteikumiem samazināt vajadzību asti amputēt;
- d) grūsnu sivēnmāšu grupu turēšanas sistēmu tālāku attīstīšanu, ņemot vērā gan dažādo sistēmu patoloģiskos, zootehniskos, fizioloģiskos un etoloģiskos aspektus, gan viņu veselību un ietekmi uz vidi, gan klimatisko apstākļu atšķirības;
- e) prasību noteikšanu attiecībā uz platību, ieskaitot apļecināšanas zonu atsevišķi turētiem pieaugušiem vaislas kuļļiem;
- f) tādu brīvu novietņu sistēmu grūsnām un atnesušās sivēnmātēm tālāku attīstīšanu, kas atbilst sivēnmātes vajadzībām un neatstāj negatīvu ietekmi uz sivēnu izdzīvošanu;
- g) patērētāju attieksmi un rīcību attiecībā uz cūkgaļu saistībā ar dzīvnieku labturības līmeņa paaugstināšanas atšķirīgām pakāpēm;
- h) cūkkopības dažādo sistēmu sociālekonomisko izpausmi un to ietekmi uz Kopienas darījumu partneriem.

Vajadzības gadījumā šim ziņojumam var pievienot attiecīgus juridiskus priekšlikumus.

8. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes uzraudzībā tiek veiktas pārbaudes, lai pārliecinātos par šīs direktīvas noteikumu ievērošanu.

Šīs pārbaudes var veikt reizē ar citām pārbaudēm, un katra no tām aptver statistiski reprezentatīvu attiecīgajā dalībvalstī piemēroto dažādo cūkaudzēšanas sistēmu kopumu.

2. Komisija saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto kārtību izstrādā noteikumu kopumu, ko piemēro, veicot šā panta 1. punktā minētās pārbaudes.

3. Reizi divos gados līdz aprīļa pēdējai darbdienai un pirmoreiz – līdz 1996. gada 30. aprīlim dalībvalstis informē Komisiju par iepriekšējo divu gadu laikā un saskaņā ar šo pantu veikto pārbauzu rezultātiem, norādot veikto pārbauzu skaitu attiecībā pret saimniecību skaitu attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

9. pants

Lai ievestu Kopienā dzīvniekus no trešām valstīm, tiem jābūt klāt sertifikātam, kuru izdevusi attiecīgās valsts kompetentā

iestāde, apliecinot, ka tie ir saņēmuši aprūpi, kas ir vismaz līdzvērtīga tai, ko saskaņā ar šo direktīvu saņem Kopienas izcelsmes dzīvnieki.

10. pants

Komisijas veterinārie eksperti, ja tas vajadzīgs šīs direktīvas vienādei piemērošanai, var veikt pēkšņas pārbaudes sadarbībā ar kompetentajām iestādēm. Personas, kas veic šīs pārbaudes, veic arī īpašus personiskās higiēnas pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu jebkādas slimības izplatīšanās draudus.

Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudi, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga viņu uzdevumu veikšanai. Komisija informē attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi par pārbauzu rezultātiem.

Attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde veic visus pasākumus, kas var izrādīties vajadzīgi, lai ņemtu vērā pārbaudes rezultātus.

Attiecībās ar trešām valstīm piemēro Padomes Direktīvas 91/496/EEK (1991. gada 15. jūlijs), ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbauzu organizēšanu, kurus Kopienā ievieš no trešām valstīm⁽¹⁾, III nodaļas noteikumus.

Vispārīgus noteikumus šā panta piemērošanā pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto kārtību.

11. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu⁽²⁾, 58. pantu, turpmāk tekstā "Komiteja".

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

12. pants

Dalībvalstis saskaņā ar Līguma vispārīgajiem noteikumiem var savās teritorijās uzturēt spēkā vai piemērot cūku aizsardzības noteikumus, kas ir stingrāki par tiem, kuri paredzēti šajā direktīvā. Dalībvalstis informē Komisiju par šiem pasākumiem.

13. pants

Direktīvu 91/630/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar II pielikuma A daļā uzskaitītajiem aktiem, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts II pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

14. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 18. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. BARNIER

I PIELIKUMS

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOSACĪJUMI

Papildus attiecīgajiem Direktīvas 98/58/EK pielikuma noteikumiem piemēro šādas prasības:

1. Tajā ēkas daļā, kur tiek turētas cūkas, būtu jānovērš troksnis, kas ilgstoši sasniedz 85 dBA līmeni. Būtu jānovērš gan pastāvīgs, gan pēkšņs troksnis.
2. Cūkas ne mazāk kā astoņas stundas dienā jātur vismaz 40 luksu apgaismojumā.
3. Cūku novietnēm jābūt būvētām tā, lai dzīvnieki:
 - varētu piekļūt ērtai un temperatūras ziņā piemērotai gulvietai, kas ir pietiekami sausa un tīra un kur var gulēt visi dzīvnieki vienlaicīgi,
 - varētu normāli atpūsties un piecelties,
 - varētu redzēt citas cūkas; tomēr nedēļu pirms paredzamās atnešanās un atnešanās laikā sivēnmātes un jauncūkas var turēt ārpus pārējo cūku redzesloka.
4. Neatkarīgi no 3. panta 5. punkta cūkām pastāvīgi ir vajadzīgs pietiekams daudzums dzīvnieku veselībai nekaitīga materiāla, kurā var labi rakņāties un rušināties, piemēram, salmi, siens, koks, zāģu skaidas, sēņu komposts, kūdra vai to maisījums.
5. Grīdām jābūt gludām, bet ne slidenām, lai cūkas nesavainotos, un tām jābūt projektētām, būvētām un uzturētām tā, lai neradītu cūkām ievainojumus vai sāpes. Tām jāatbilst cūku lielumam un svaram, un, ja nav pakaišu, tām jāveido stingra, līdzena un stabila virsma.
6. Visas cūkas jābaro vismaz reizi dienā. Ja cūkas baro grupās, un nevis *ad libitum*, vai dzīvniekiem individuāli barību padodot automātiski, katrai cūkai jāspēj piekļūt barībai vienlaikus ar citām grupas cūkām.
7. Visām cūkām, kas vecākas par divām nedēļām, ir jāspēj pastāvīgi piekļūt pietiekamam daudzumam svaiga ūdens.
8. Visas iejaukšanās procedūras, ko veic nolūkos, kas nav terapeitiski vai diagnostikas nolūki, vai lai identificētu cūkas saskaņā ar attiecīgiem normatīviem aktiem, kuru rezultātā tiek apdraudēta vai zaudēta jutīga ķermeņa daļa vai rodas kaulu struktūras izmaiņas, ir aizliegtas, izņemot:
 - acuzobu vienotu saīsināšanu piena sivēniem, veicot noslīpēšanu vai izkniebšanu ne vēlāk kā to dzīves septītajā dienā, veidojot veselu, līdzenu virsmu; kuīļa ilķņus var saīsināt, ja tas vajadzīgs, lai netiktu savainoti pārējie dzīvnieki, vai drošības apsvērumu dēļ,
 - astes daļas amputāciju,
 - vīriešu dzimuma cūku kastrāciju ar citiem līdzekļiem, nevis saraujot audus,
 - riņķa ievēršanu nāsīs vienīgi tad, ja dzīvniekus tur āra lauksaimniecības sistēmā, un saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem.

Ne astes amputēšana, ne acuzobu saīsināšana nav jāveic vienmēr, bet tad, ja ir noskaidrots, ka tie savaino sivēnmāšu pupus vai citu cūku ausis vai astes. Pirms šīm procedūrām veic citus pasākumus, lai netiktu nokostas astes un lai nepieļautu citas nevēlamas parādības, ņemot vērā vidi un dzīvnieku blīvumu. Šo apsvērumu dēļ jāmaina neatbilstīgi turēšanas apstākļi vai saimniekošanas sistēma.

Visas iepriekš aprakstītās procedūras veic vienīgi veterinārārsts vai persona, kas izglītota, kā paredzēts 6. pantā, un kurai ir pieredze attiecīgo metožu piemērošanā, ar atbilstīgiem līdzekļiem un higiēniskos apstākļos. Ja kastrēšana vai astes amputēšana notiek vēlāk nekā septītajā dzīves dienā, veterinārārsts to veic vienīgi ar anestēziju un atsāpināšanu pēc tās.

II NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ DAŽĀDĀM CŪKU KATEGORIJĀM

A. **Kuiļi**

Kuiļu aizgaldiem jābūt izvietotiem un būvētiem tā, lai kuiļi varētu tajos apgriezties un dzirdēt, saost un redzēt citas cūkas. Brīvajam grīdas laukumam, kas atvēlēts pieaugušam kuilim, jābūt vismaz 6 m² lielam.

Ja aizgaldus izmanto arī dabīgai aplecināšanai, pieaugušam kuilim atvēlētajam grīdas laukumam jābūt vismaz 10 m² lielam un aizgaldā nedrīkst atrasties šķēršļi.

B. **Sivēnmātes un jauncūkas**

1. Tiek veikti pasākumi, lai grupās līdz minimumam samazinātu agresiju.
2. Grūsnas sivēnmātes un jauncūkas vajadzības gadījumā apstrādā pret ārējiem un iekšējiem parazītiem. Kad grūsnas sivēnmātes un jauncūkas ievieto atnešanās nodalījumos, tās viscaur jānotīra.
3. Pēdējā nedēļā pirms paredzamās atnešanās sivēnmātēm un jauncūkām pietiekamā daudzumā ir vajadzīgs pakaišu materiāls migai, ja vien tas nav tehniski neiespējami tāpēc, ka saimniecībā izmanto pusšķidro mēslu novadīšanas sistēmu.
4. Sivēnmātes vai jauncūkas aizmugurē jābūt brīvai telpai, lai atvieglotu atnešanos – dabīgu vai ar veterinārārsta iejaukšanos.
5. Atnešanās nodalījumos, kur sivēnmātes tur nepiesietas, jābūt līdzekļiem piena sivēnu aizsardzībai, piemēram, nožogojumam.

C. **Piena sivēni**

1. Kopējā grīdas laukuma daļai, kas ir pietiekami liela, lai visi dzīvnieki varētu atpūsties vienlaikus, jābūt nostiprinātai vai klātai ar pīteni vai nokaisītai ar salmiem vai citu piemērotu materiālu.
2. Ja zīdīšanai izmanto atnešanās nodalījumu, piena sivēniem vajadzīgs pietiekami daudz vietas, lai tos varētu zīdīt bez grūtībām.
3. Piena sivēnus neatšķir no sivēnmātes, pirms tie sasnieguši 28 dienu vecumu, ja vien tas nelabvēlīgi neietekmē pieaugušās cūkas vai piena sivēnu labsajūtu vai veselību.

Tomēr sivēnus var atšķirt pat septiņas dienas agrāk, ja tos pārvieto uz īpašām novietnēm, kas pirms jaunās grupas ieviešanas ir iztukšotas, kārtīgi iztīrītas un dezinficētas un kas ir atdalītas no tām novietnēm, kur tiek turētas sivēnmātes, lai līdz minimumam samazinātu piena sivēnu inficēšanos ar slimībām.

D. **Atšķirti sivēni un barokļi**

1. Ja cūkas tur grupās, tad jāveic pasākumi, lai novērstu dzīvnieku savstarpēju agresiju, kas pārsniedz normālas izturēšanās robežas.
2. Tās būtu jātur grupās ar pēc iespējas nemainīgāku sastāvu. Ja ir jāsaved kopā svešas cūkas, tas būtu jā dara pēc iespējas mazākā vecumā, vēlams, pirms nav pagājusi viena nedēļa pēc to atšķiršanas no sivēnmātes. Ja cūkas tiek savestas kopā, tad tām vajadzīga pienācīga iespēja izvairīties un noslēpties no pārējām cūkām.
3. Ja tiek atklātas zīmes, kas liecina par spēcīgām cīņām, tad tūlīt jānoskaidro cēloņi un jāveic attiecīgi pasākumi, piemēram, ja iespējams, dzīvnieki jāapgādā ar pietiekamu daudzumu salmu vai citu materiālu, kurā var rakņāties. Apdraudētos dzīvniekus vai īpaši agresīvus dzīvniekus tur atsevišķi no grupas.
4. Nomierinošu medikamentu izmantošana nolūkā atvieglot dzīvnieku savešanu kopā tiek ierobežota līdz ārkārtīgiem apstākļiem un vienīgi pēc konsultācijas ar veterinārārstu.

II PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar sekojošiem grozījumiem

(minēta 13. pantā)

Padomes Direktīva 91/630/EEK
(OV L 340, 11.12.1991., 33. lpp.)

Padomes Direktīva 2001/88/EK
(OV L 316, 1.12.2001., 1. lpp.)

Komisijas Direktīva 2001/93/EK
(OV L 316, 1.12.2001., 36. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr. 806/2003
(OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.)

tikai III pielikuma 26. punkts

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai nacionālajās tiesībās

(minēts 13. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
91/630/EEK	1994. gada 1. janvāris
2001/88/EK	2003. gada 1. janvāris
2001/93/EK	2003. gada 1. janvāris

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 91/630/EEK	Šī direktīva
1. un 2. pants	1. un 2. pants
3. pants, ievadvārdi	—
3. pants, 1. punkts	3. pants, 1. punkts
3. pants, 2. punkts	3. pants, 2. punkts
3. pants, 3. punkts	3. pants, 3. punkts
3. pants, 4. punkts, a) apakšpunkts	3. pants, 4. punkts, pirmā daļa
3. pants, 4. punkts, b) apakšpunkts	3. pants, 4. punkts, otrā daļa
3. pants, 5. punkts	3. pants, 5. punkts
3. pants, 6. punkts	3. pants, 6. punkts
3. pants, 7. punkts	3. pants, 7. punkts
3. pants, 8. punkts	3. pants, 8. punkts
3. pants, 9. punkts	3. pants, 9. punkts
4. pants, 1. punkts, pirmā daļa	4. pants
4. pants, 1. punkts, otrā daļa	—
4. pants, 2. punkts	—
5. pants	5. pants
5.a pants, ievadvārdi	6. pants, ievadvārdi
5.a pants, 1. punkts	6. pants, a) punkts
5.a pants, 2. punkts	6. pants, b) punkts
6. pants	7. pants
7. pants	8. pants
8. pants	9. pants
9. pants	10. pants
10. pants	11. pants
11. pants, 1. punkts	—
11. pants, 2. punkts	12. punkts
—	13. pants
—	14. pants
12. pants	15. pants
Pielikums	I pielikums
—	II pielikums
—	III pielikums